

ESTAPE RESPON

Fusioneu-vos

—Amb el canvi al capdavant de la CNE, cal esperar moviments de concentració dins del sector energètic en els pròxims mesos?

—Jo diria que sí, perquè ho portarà la mateixa història. L'elèctrica és petita en l'àmbit europeu. Recordem que això va passar amb la banca, quan José Ángel Sánchez Asiaín, aleshores president del Banco de Bilbao, va ingressar a la Real Academia de Ciencias Morales y Políticas dient que a la banca privada espanyola, pel fet que era tan petita, un a un, li farien falta fusions, absorcions i opes. Com passa moltes vegades amb el que té raó en termes econòmics, va perdre l'opa amb el senyor Mario Conde. Fusioneu-vos però a veure amb qui.

—Hi ha tecnologies, com les piles d'hidrogen o els motors híbrids, que no sembla que s'estiguin introduint prou ràpidament en el sector del transport. Per què?

—Hauríem de preguntar-ho als empresaris, que compten guanys i pèrdues.

—El sector petroler pressiona perquè no s'adoptin alternatives?

—No ho conec. I si ho conegué, ho diria.

—L'existència de fons d'inversió i de pensions de caràcter especulatiu que aposten per operar en el mercat del petroli influeix en les cotitzacions a l'alça del cru?

—Possiblement sí, si la demanda és forta.

—Creu que s'hauria de posar límits perquè aquestes grans sumes de diner puguin entrar i sortir lliurement dels mercats de matèries primeres amb l'únic objectiu de fer diners amb rapidesa?

—Ja fa temps que es demana això. Entre altres coses es demanava com la taxa Tobin, que la gent no va voler.

—Amb aquests preus dels carburants un altre cop a l'alça, les perspectives de creixement de l'economia europea quines són?

—Una mica de veure què passa. I de recança i recel.

—Canviem de tema. Aquesta setmana comença la campanya electoral basca. La proposta que ha defensat el PNB, l'anomenat pla Ibarretxe, creieu que és un pla independentista?

—És un passera cap a l'independentisme. Han triat com a model Puerto Rico, que és un estat lliure associat als Estats Units. Però s'han oblidat que ells no són un estat.

—És una sortida al conflicte basc, com afirma Ibarretxe?

—No ho sé, perquè mai no he parlat d'ETA ni de terrorisme.

—Quina diferència veieu amb la reforma de l'Estatut de Catalunya que discuteix el Parlament català?

—L'Estatut de Catalunya és més senzill perquè té el suport i el consens dels catalans.

Toni Cañis

Imperis

Els romans, en l'època de l'imperi, també vivien molt per sobre de les seves possibilitats. Consumien més que no produïen. S'ho podien permetre gràcies als tributs que recaptaven. L'historiador i demògraf francès Emmanuel Todd compara el finançament de l'enorme deute públic i comercial nord-americà amb el tribut imperial que arribava a Roma.

Els nord-americans s'aprofiten de ser una gran potència per xucar l'excedent disponible en el món conegut. Als EUA va a parar el 80% de l'estalvi generat al món. Bé és cert que mentre els romans recaptaven els seus tributs *manu militari*, els nord-americans no obliguen ningú a comprar dòlars i els bancs centrals asiàtics absorbeixen gairebé tot el deute públic emès pels Estats Units perquè volen. Però no ho és menys que romans i nord-americans han pogut gaudir d'una situació de privilegi mentre la resta de pobles els reconeixien el poder i el lideratge. Els problemes arriben quan falla la credibilitat. I en el cas nord-americà, comença a haver-hi indicis, com la depreciació del dòlar o la reducció del pes de la moneda dels Estats Units en les reserves asiàtiques. Tot i els guanys de productivitat dels últims anys, els nord-americans no s'estan endeutant per invertir més, sinó per consumir més, i l'envelliment de la població farà disparar la despesa sanitària i de pensions en els pròxims anys. Mentrestant, el president nord-americà promet noves baixades d'impostos i retallades socials. Que els Estats Units són l'única superpotència militar mundial ningú no ho posa en dubte, però una altra cosa és que la resta de la humanitat confii en la seva economia. I sense confiança es podria tancar l'aixeta del crèdit. Toni Cañis

La barrera del 5 per cent podria caure del nou Estatut valencià

El passat 22 de març es reunien a Benissanó (Camp de Túria) els membres de la ponència per a la reforma de l'Estatut d'autonomia del País Valencià. Allà, les tres formacions que actualment tenen representació a les Corts (PP, PSPV-PSOE i EU-L'Entesa) perfilaven alguns punts d'acord: a més de preveure un augment del nombre de diputats (que, dels 89 actuals podria passar a un

mínim de 99), sembla que es podria llevar de l'Estatut la referència a la barrera del 5% dels vots per obtenir representació parlamentària (la qüestió es traslladaria a un posterior debat sobre la llei electoral, on, per abaixar la barrera fins al 3%, caldria una majoria de dos terços). En d'altres qüestions (drets lingüístics o agència tributària, per exemple) s'expressen discrepàncies.